

Til lovforslag nr. L 28. Tillægsbetænkning afgivet af Socialudvalget den 17. juni 1992

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand m.v.

(Betaling for varig hjemmehjælp og præcisering af kommunernes forpligtelse til at sørge for døgntilbud)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret dels skriftligt og dels i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* og udtaler følgende:

Den 10. oktober 1991 førstebehandlede Folketinget dette lovforslag om betaling for hjemmehjælp. Det fremgår af forhandlingerne, at der var et massivt flertal imod at pålægge pensionister og handicappede betaling for den praktiske hjælp, der var nødvendig, for at de kunne være i eget hjem og ikke på en dyr institution.

Socialdemokratiet, SF og Fremskridtspartiet var så skrāsikre i deres afvisning af forslaget, at de ligefrem i en tv-udsendelse garanterede befolkningen, at betaling for hjemmehjælp ikke ville blive indført med disse partiers stemme.

Men allerede i forbindelse med finanslovsforliget sprang Socialdemokratiet i målet og lod betaling for hjemmehjælp være en del af forliget med regeringen. Siden har også SF

svigtet og befinder sig nu i »det fine selskab« sammen med Folketingets øvrige partier, bortset fra Fremskridtspartiet. Fremskridtspartiet er nu det eneste parti, der stadig nægter at lægge stemmer til at indføre betaling for den hjælp, som gamle og syge ikke kan undvære, hvis de skal kunne leve en menneskeværdig tilværelse i eget hjem.

Når man tænker på de nedskæringer på boligydelsen og begravelseshjælpen, som finanslovsparterne allerede har gennemført for disse økonomisk svage grupper, er det uforståeligt og udtryk for en hyklerisk holdning, at de samme grupper nu igen skal holde for.

Alt i alt er der, siden finansloven for 1992 blev vedtaget, foretaget nedskæringer over for pensionister og handicappede på 519 mio. kr., altså over en halv mia. kr.

Der er ikke noget at sige til, at mange gamle og handicappede har svært ved at forstå, hvorfor de som gruppe skal bære så store byrder, mens der ingen smalle steder er på andre områder, Storebæltsbro, Øresundsforbindelse-Ørestad og et hav af andre, nye statslige anlægsprojekter, for blot at nævne nogle af de prestigeprojekter, der er blevet brugt penge til, og der er virkelig brugt penge. Alene disse 3 projekter vil komme til at koste over 25 mia. kr.

En mere menneskelig fordeling af byrderne og en mere fornuftig prioritering burde være en selvfølge.

Socialdemokratiets og SF's undskyldning for at stemme for betaling af hjemmehjælp er,